ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.3.2025
COM(2025) 103 final

2025/0053 (NLE)

Πρόταση

# ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**που επιτρέπει στην Ιταλία να εφαρμόζει, σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση, σύμφωνα με το άρθρο 19 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ**

# ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

## 1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

### • Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας στην Ένωση διέπεται από την οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας[1] (στο εξής: οδηγία για τη φορολογία της ενέργειας ή οδηγία).

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 της οδηγίας, εκτός από τις διατάξεις που προβλέπονται ιδίως στα άρθρα 5, 15 και 17, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέψει σε ένα κράτος μέλος να θεσπίσει περαιτέρω απαλλαγές ή μειώσεις του επιπέδου φορολογίας για λόγους ειδικής πολιτικής.

Δυνάμει της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2019/814 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2019[2], έχει ήδη επιτραπεί στην Ιταλία να εφαρμόζει, σε ορισμένες ιδιαίτερα μειονεκτικές γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση, ώστε να αντισταθμιστεί μερικώς το υψηλό κόστος θέρμανσης που επιβαρύνει τους κατοίκους των εν λόγω γεωγραφικών περιοχών.

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να παραταθεί η εν λόγω άδεια όπως έχει ζητήσει η Ιταλία, δεδομένου ότι η ισχύουσα παρέκκλιση θα λήξει στις 31 Δεκεμβρίου 2024.

Το υψηλό κόστος θέρμανσης οφείλεται είτε σε ιδιαίτερα δυσμενείς κλιματικές συνθήκες, είτε σε δυσμενείς κλιματικές συνθήκες ή στο νησιωτικό χαρακτήρα των εν λόγω περιοχών, σε συνδυασμό με προβλήματα εφοδιασμού σε καύσιμα. Η φορολογική μείωση εφαρμόζεται σε γεωγραφικές περιοχές που πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια: βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 10 του ιταλικού νόμου αριθ. 448/1998, το πλεονέκτημα ισχύει για τις προμήθειες των εν λόγω καυσίμων (πετρέλαιο και υγραέριο) που χρησιμοποιούνται σε δήμους, οι οποίοι: • κατατάσσονται στην κλιματική ζώνη ΣΤ (δυσμενέστατες κλιματικές συνθήκες εντός της ιταλικής επικράτειας), όπως αναφέρεται στο προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993· • δεν διαθέτουν δίκτυο παροχής αερίου και κατατάσσονται στην κλιματική ζώνη Ε, όπως αναφέρεται στο προαναφερθέν προεδρικό διάταγμα 412/1993. Στην περίπτωση αυτή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 10 στοιχείο γ) σημείο 4 του νόμου αριθ. 448/1998, το πλεονέκτημα θα ανακληθεί μόλις ο δήμος συνδεθεί με το δίκτυο παροχής αερίου[3]· • βρίσκονται στην περιφέρεια της Σαρδηνίας και στα μικρά νησιά, εφόσον το δίκτυο παροχής φυσικού αερίου δεν είναι διαθέσιμο στις συγκεκριμένες κοινότητες. Η τελευταία αυτή κατηγορία καλύπτει όλα τα νησιά της Ιταλίας εκτός της Σικελίας.

Με επιστολή της 24ης Απριλίου 2024, οι ιταλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι προτίθενται να παρατείνουν το ισχύον μέτρο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030. Οι ιταλικές αρχές

---

1 ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51.

2 ΕΕ L 133 της 21.5.2019, σ. 20.

3 Ο αριθμός των κοινοτήτων που δεν διαθέτουν δίκτυο διανομής αερίου και εμπίπτουν στην κλιματική ζώνη Ε έχει ήδη μειωθεί σημαντικά (από 608 σε 260 κοινότητες), λόγω του ότι το δίκτυο φυσικού αερίου έχει επεκταθεί. Η διαδικασία αυτή μπορεί ωστόσο να θεωρηθεί ότι έχει ολοκληρωθεί σε μεγάλο βαθμό, δεδομένου η περαιτέρω επέκταση αποδεικνύεται ιδιαίτερα δύσκολη ή ανέφικτη σε ορισμένα τμήματα της επικράτειας, μεταξύ άλλων λόγω του σχετικού κόστους.

διαβίβασαν συμπληρωματικές πληροφορίες με επιστολές της 12ης Σεπτεμβρίου και της 21ης Νοεμβρίου 2024.

Η περίοδος ισχύος που ζητήθηκε αρχικά κάλυπτε το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2025 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030, το οποίο βρίσκεται εντός του μέγιστου διαστήματος που επιτρέπεται βάσει του άρθρου 19 της οδηγίας για τη φορολογία της ενέργειας. Μετά από συζητήσεις μεταξύ των ιταλικών αρχών και της Επιτροπής, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της πρότασης αναθεώρησης της οδηγίας 2003/96/ΕΚ[4], συμφωνήθηκε προγενέστερη ημερομηνία λήξης, ήτοι στις 31 Δεκεμβρίου 2028.

Οι αιτούμενες μειώσεις είναι ίδιες με τις μειώσεις που προβλέπονται στην προηγούμενη απόφαση και ανέρχονται σε 122,56 EUR ανά 1 000 λίτρα για το πετρέλαιο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης και σε 151,01 EUR ανά 1 000 χιλιόγραμμα για το υγραέριο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης[5]. Το φορολογικό πλεονέκτημα δεν μπορεί να συνδυαστεί με άλλες μειώσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η διαφοροποίηση του φόρου βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια και στόχος της είναι να διασφαλιστεί η γεωγραφική συνέχεια με τις λοιπές περιοχές της ιταλικής επικράτειας, δηλαδή να τεθεί ο πληθυσμός των επιλέξιμων περιοχών σε πιο ισότιμη βάση σε σχέση με τον υπόλοιπο πληθυσμό της Ιταλίας, μέσω της μείωσης του δυσανάλογα υψηλού κόστους θέρμανσης.

Το ποσό της φορολογικής μείωσης είναι ίδιο για όλους τους χρήστες· αποσκοπεί μόνο στη μερική ελάφρυνση του επιπλέον κόστους θέρμανσης του πληθυσμού των επιλέξιμων περιοχών, το οποίο οφείλεται στο ψυχρό κλίμα ή στα προβλήματα εφοδιασμού με καύσιμα.

Επιπλέον, η ιδιαιτερότητα των νησιών συνίσταται στο γεγονός ότι, λόγω των γεωγραφικών ιδιομορφιών τους, ο εφοδιασμός σε καύσιμα περιορίζεται από άποψη επιλογής και συνεπώς είναι δαπανηρότερος σε σύγκριση με την ηπειρωτική Ιταλία, λόγω του επιπλέον κόστους μεταφοράς. Η φορολογική μείωση δεν οδηγεί σε υπέρμετρη αντιστάθμιση και δεν μειώνει τις τιμές του υγραερίου και του πετρελαίου κάτω από τα επίπεδα των τιμών στην ηπειρωτική Ιταλία. Όσον αφορά την εφαρμογή της επιδότησης στα μικρά νησιά, στις συγκεκριμένες τοποθεσίες η εφοδιαστική αλυσίδα είναι αναπόφευκτα δαπανηρότερη από ό,τι στην ηπειρωτική Ιταλία. Το υψηλότερο κόστος είναι αποτέλεσμα της έλλειψης πρωτευουσών υπηρεσιών επιμελητείας, η οποία οδηγεί σε υψηλότερο κόστος διανομής. Το υψηλότερο κόστος οφείλεται επίσης στη συχνά προβληματική οδική πρόσβαση, στο υψηλότερο κόστος καυσίμων κίνησης σε σχέση με την ηπειρωτική χώρα και στο κόστος μεταφοράς για την πρόσβαση στα μικρά νησιά, καθώς και στις περιορισμένες ποσότητες των μεμονωμένων προμηθειών.

Οι ιταλικές αρχές επισήμαναν ότι, κατά μέσο όρο, από το 2019 έως το 2023, η μείωση του φόρου αντιστοιχούσε στο 9 % της τιμής του πετρελαίου που χρησιμοποιείται για θέρμανση και στο 13 % της τιμής του υγραερίου που χρησιμοποιείται για τον ίδιο σκοπό.

Όσον αφορά το πρόσθετο κόστος μεταφοράς στις μειονεκτικές περιοχές που καλύπτονται από το μέτρο (ορεινές περιοχές, Σαρδηνία και μικρά νησιά) σε σχέση με άλλες περιοχές της

---

4 COM/2021/563 final: Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με την αναδιάρθρωση του ενωσιακού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (αναδιατύπωση).

5 Ο κανονικός συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζεται επί του παρόντος είναι 0,40321391 EUR ανά λίτρο για το πετρέλαιο και 0,18994458 EUR ανά χιλιόγραμμο για το υγραέριο.

χώρας, εκτιμάται ότι το κόστος μεταφοράς είναι περίπου 120 % υψηλότερο από ό,τι σε άλλες περιοχές της Ιταλίας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι χρησιμοποιούνται μεγαλύτερες (και πιο περίπλοκες) διαδρομές για την προσέγγιση πιο απομακρυσμένων περιοχών και, επιπλέον, πρέπει να χρησιμοποιούνται μικρότερα μέσα μεταφοράς. Το προαναφερόμενο ποσοστό είναι ένας μέσος όρος που λαμβάνει επίσης υπόψη το δυνητικό πρόσθετο κόστος εφοδιασμού της Σαρδηνίας και των μικρών νησιών με πλοία.

Στις περιοχές που είναι επιλέξιμες για τη μείωση, οι δαπάνες για το υγραέριο που χρησιμοποιείται για θέρμανση εκτιμάται ότι είναι περίπου κατά 90 % υψηλότερες στην κλιματική ζώνη Ε και κατά 170 % υψηλότερες στην κλιματική ζώνη ΣΤ.

Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των παραγόντων, στις κλιματικές ζώνες Ε και ΣΤ, καθώς και στη Σαρδηνία και στα μικρά νησιά, το κόστος του πετρελαίου και του υγραερίου που χρησιμοποιούνται για θέρμανση είναι επί του παρόντος κατά 10 % χαμηλότερο κατά μέσο όρο από ό,τι θα ήταν χωρίς τη μείωση.

Όσον αφορά τον αριθμό των δικαιούχων του μέτρου, ο αριθμός των δυνητικών δικαιούχων εκτιμάται επί του παρόντος σε 3 961 546 νοικοκυριά.

Οι ετήσιες δαπάνες του προϋπολογισμού για το μέτρο είναι περίπου 142,8 εκατ. EUR.

- **Διατάξεις της οδηγίας για τη φορολογία της ενέργειας**

Το άρθρο 19 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας ορίζει:

*«Εκτός από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στα προηγούμενα άρθρα και ειδικότερα στα άρθρα 5, 15 και 17, το Συμβούλιο αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής μπορεί να επιτρέψει σε ένα κράτος μέλος να θεσπίσει περαιτέρω απαλλαγές ή μειώσεις για λόγους ειδικής πολιτικής.»*

Η δυνατότητα θέσπισης ευνοϊκής φορολογικής μεταχείρισης για το πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση σε ορισμένες μειονεκτικές γεωγραφικές περιοχές μπορεί να προβλέπεται σύμφωνα με το άρθρο 19 της οδηγίας, δεδομένου ότι σκοπός της είναι να επιτρέπει στα κράτη μέλη τη θέσπιση περαιτέρω απαλλαγών ή μειώσεων για λόγους ειδικής πολιτικής.

Η Ιταλία ζήτησε να εφαρμοστεί το μέτρο για το μέγιστο χρονικό διάστημα που επιτρέπεται βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 της οδηγίας, δηλ. για 6 έτη (από την 1η Ιανουαρίου 2025 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030). Κατ' αρχήν, η περίοδος εφαρμογής της παρέκκλισης θα πρέπει να είναι αρκετά μεγάλη ώστε να παρέχει στις σχετικές γεωγραφικές περιοχές επαρκή βαθμό ασφάλειας.

Μετά από συζητήσεις μεταξύ των ιταλικών αρχών και της Επιτροπής, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της πρότασης αναθεώρησης της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, συμφωνήθηκε προγενέστερη ημερομηνία λήξης, ήτοι στις 31 Δεκεμβρίου 2028. Δεδομένου ότι η ισχύουσα ρύθμιση, πιθανότατα, δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στο ενδοενωσιακό εμπόριο και στο γενικό επίπεδο φορολογίας των καυσίμων στην Ιταλία, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου στις σχετικές γεωγραφικές περιοχές, η Επιτροπή προτείνει να χορηγηθεί η αιτούμενη άδεια για τέσσερα έτη, δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου 2025 έως την 31η Δεκεμβρίου 2028. Επιπλέον, για να μην υπονομευθούν οι μελλοντικές γενικές εξελίξεις του υφιστάμενου νομικού πλαισίου είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι, σε περίπτωση που το Συμβούλιο,

ενεργώντας βάσει του άρθρου 113 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οποιασδήποτε άλλης σχετικής διάταξης της Συνθήκης, θεσπίσει ένα τροποποιημένο γενικό σύστημα φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων με το οποίο δεν θα συνάδει η παρούσα άδεια, η παρούσα απόφαση λήγει την ημέρα κατά την οποία θα αρχίσουν να εφαρμόζονται οι εν λόγω τροποποιημένοι κανόνες.

Υπό τις συνθήκες αυτές, φαίνεται σκόπιμο να χορηγηθεί η άδεια για την προαναφερόμενη περίοδο.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Κάθε αίτημα παρέκκλισης βάσει του άρθρου 19 της οδηγίας για τη φορολογία της ενέργειας πρέπει να εξετάζεται από την Επιτροπή λαμβανομένων υπόψη της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, της ανάγκης διασφάλισης θεμιτού ανταγωνισμού και των ενωσιακών πολιτικών για την υγεία, το περιβάλλον, την ενέργεια και τις μεταφορές.

Η διαφοροποίηση του φόρου συνεπάγεται μερική ελάφρυνση του επιπλέον κόστους θέρμανσης, το οποίο επιβαρύνει τους πολίτες σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της Ιταλίας που βρίσκονται σε ιδιαίτερα μειονεκτική θέση σε σύγκριση με την υπόλοιπη επικράτεια και για τους οποίους ο κανονικός φορολογικός συντελεστής για το υγραέριο και το πετρέλαιο θέρμανσης θα οδηγούσε συνεπώς σε υπερβολική φορολογική επιβάρυνση. Το γεωγραφικό μειονέκτημα συνεπάγεται επιπλέον κόστος θέρμανσης το οποίο οφείλεται στις δυσμενείς κλιματικές συνθήκες ή στον νησιωτικό χαρακτήρα των εν λόγω ζωνών, σε συνδυασμό με την έλλειψη εναλλακτικών πόρων θέρμανσης, ιδίως την έλλειψη πρόσβασης στο δίκτυο φυσικού αερίου. Ο μειωμένος φορολογικός συντελεστής, τόσο για το πετρέλαιο όσο και για το υγραέριο, εξακολουθεί να είναι υψηλότερος από τα ελάχιστα ενωσιακά επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται στην οδηγία για τη φορολογία της ενέργειας και ελαφρύνει μόνο εν μέρει το επιπλέον κόστος θέρμανσης που επιβαρύνει τις εν λόγω γεωγραφικές περιοχές.

Μπορεί, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ότι η μείωση συμβιβάζεται με τον στόχο της παροχής φορολογικού κινήτρου που αποσκοπεί στην ενεργειακή απόδοση.

Το μέτρο δεν κρίθηκε ασυμβίβαστο με τις σχετικές ενωσιακές πολιτικές για το περιβάλλον και την ενέργεια.

Εξάλλου, το μέτρο αυτό είναι αποδεκτό από την άποψη της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της ανάγκης διασφάλισης θεμιτού ανταγωνισμού. Αποσκοπεί απλώς στη μερική αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους θέρμανσης, το οποίο οφείλεται στις αντικειμενικές συνθήκες που επικρατούν στις εν λόγω περιοχές. Η φορολογική μείωση δεν είναι σωρευτική με οποιεσδήποτε άλλες φορολογικές ελαφρύνσεις και δεν εφαρμόζεται για άλλες χρήσεις των καυσίμων θέρμανσης εκτός της θέρμανσης χώρων.

- **Κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις**

Το μέτρο ενδέχεται να συνιστά κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Δεδομένου ότι οι μειωμένοι συντελεστές υπερβαίνουν τα ελάχιστα όρια της ΕΕ, το μέτρο φαίνεται ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής, όπου καθορίζονται οι όροι υπό τους οποίους ενισχύσεις υπό μορφή μειώσεων φόρων δυνάμει της οδηγίας 2003/96/ΕΚ είναι δυνατόν να απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις κοινοποίησης κρατικής ενίσχυσης. Ωστόσο, δεν είναι δυνατό να εξακριβωθεί στο παρόν στάδιο κατά πόσον πληρούνται όλοι οι όροι που καθορίζονται στον εν λόγω κανονισμό και η πρόταση εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου δεν προδικάζει

την υποχρέωση των κρατών μελών να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, ειδικότερα, σε περίπτωση απαλλασσόμενης ενίσχυσης που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής. Η πρόταση εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου δεν θίγει επίσης την υποχρέωση του κράτους μέλους να κοινοποιήσει την ενίσχυση στην Επιτροπή πριν την θέσει σε εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, σε περίπτωση που η νέα ενίσχυση δεν καλύπτεται από απαλλαγή κατά κατηγορία.

## 2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Το άρθρο 19 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Ο τομέας της έμμεσης φορολογίας, που καλύπτεται από το άρθρο 113 της ΣΛΕΕ, δεν εμπίπτει καθαυτός στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 της ΣΛΕΕ.

Ωστόσο, δυνάμει του άρθρου 19 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, έχει εκχωρηθεί αποκλειστική αρμοδιότητα στο Συμβούλιο να επιτρέπει, βάσει παράγωγου δικαίου, σε ένα κράτος μέλος να θεσπίζει περαιτέρω απαλλαγές ή μειώσεις κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν επομένως να υποκαταστήσουν το Συμβούλιο. Κατά συνέπεια, στην παρούσα εκτελεστική απόφαση δεν έχει εφαρμογή η αρχή της επικουρικότητας. Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι η παρούσα πράξη δεν αποτελεί σχέδιο νομοθετικής πράξης, δεν θα πρέπει να διαβιβαστεί στα εθνικά κοινοβούλια σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 2 που προσαρτάται στις Συνθήκες για τον έλεγχο της συμμόρφωσης με την αρχή της επικουρικότητας.

- **Αναλογικότητα**

Η πρόταση τηρεί την αρχή της αναλογικότητας. Η φορολογική μείωση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων. Οι φορολογικές μειώσεις εφαρμόζονται σε καθορισμένες γεωγραφικές περιοχές. Οι εγκριθέντες φορολογικοί συντελεστές είναι υψηλότεροι από τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που προβλέπονται στην οδηγία.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Ως νομική πράξη προτείνεται εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου. Το άρθρο 19 της οδηγίας 2003/96 προβλέπει μόνο αυτό το είδος μέτρου.

## 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Για το μέτρο δεν απαιτείται αξιολόγηση της ισχύουσας νομοθεσίας.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η παρούσα πρόταση βασίζεται σε αίτημα της Ιταλίας και αφορά μόνο το συγκεκριμένο κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, δεν πραγματοποιήθηκε διαβούλευση με ενδιαφερόμενα μέρη.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Δεν υπήρξε ανάγκη εξωτερικής εμπειρογνωσίας.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Δεν πραγματοποιήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Το μέτρο δεν προβλέπει απλούστευση. Προκύπτει από το αίτημα της Ιταλίας και αφορά μόνο το εν λόγω κράτος μέλος.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Το μέτρο δεν έχει επίπτωση στα θεμελιώδη δικαιώματα.

## 4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Το μέτρο δεν συνεπάγεται ούτε οικονομική ούτε διοικητική επιβάρυνση για την Ένωση. Συνεπώς, η πρόταση δεν έχει καμία επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

## 5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Δεν χρειάζεται σχέδιο εφαρμογής. Η παρούσα πρόταση αφορά τη χορήγηση άδειας μείωσης του φόρου για μεμονωμένο κράτος μέλος κατόπιν αιτήματός του. Η άδεια χορηγείται για περιορισμένο χρονικό διάστημα έως τις 31 Δεκεμβρίου 2028. Οι φορολογικοί συντελεστές που θα εφαρμοστούν θα πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας για τη φορολογία της ενέργειας όσον αφορά τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας. Είναι δυνατή η αξιολόγηση του μέτρου σε περίπτωση αιτήματος ανανέωσης μετά τη λήξη της περιόδου ισχύος.

- **Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)**

Για την πρόταση δεν απαιτούνται επεξηγηματικά έγγραφα σχετικά με τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Το άρθρο 1 προβλέπει ότι θα χορηγηθεί η άδεια στην Ιταλία να εφαρμόσει μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση σε ορισμένες μειονεκτικές γεωγραφικές περιοχές. Οι φορολογικοί συντελεστές πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας όσον αφορά τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας.

Το άρθρο 2 ορίζει ότι η επιλεξιμότητα ορισμένων από τις σχετικές γεωγραφικές περιοχές υπόκειται στη μη διαθεσιμότητα του δικτύου φυσικού αερίου στις οικείες κοινότητες.

Το άρθρο 3 προβλέπει ότι η αιτούμενη άδεια χορηγείται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2025, συναπτά με την ισχύουσα εκτελεστική απόφαση 2019/814 του Συμβουλίου, έως τις 31

Δεκεμβρίου 2028, διάστημα που δεν υπερβαίνει τη μέγιστη περίοδο η οποία προβλέπεται από την οδηγία.

2025/0053 (NLE)

Πρόταση

# ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**που επιτρέπει στην Ιταλία να εφαρμόζει, σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση, σύμφωνα με το άρθρο 19 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας[6], και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2019/814 του Συμβουλίου[7], επιτράπηκε στην Ιταλία να εφαρμόζει, σε ορισμένες ιδιαίτερα μειονεκτικές γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση. Η άδεια αυτή ίσχυε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024.

(2) Με επιστολή της 24ης Απριλίου 2024, η Ιταλία ζήτησε την άδεια να συνεχίσει να εφαρμόζει, σε ορισμένες ιδιαίτερα μειονεκτικές γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση. Οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν συμπληρωματικές πληροφορίες με επιστολές της 12ης Σεπτεμβρίου και της 21ης Νοεμβρίου 2024. Η άδεια αφορά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2025 έως την 31η Δεκεμβρίου 2028.

(3) Η Ιταλία έχει έδαφος με πολυποίκιλα χαρακτηριστικά και διαφορετικές κλιματικές και γεωγραφικές συνθήκες. Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του εδάφους της, η Ιταλία θέσπισε μειωμένους φορολογικούς συντελεστές για το πετρέλαιο και το υγραέριο, με σκοπό τη μερική αντιστάθμιση του δυσανάλογα υψηλού κόστους θέρμανσης για τους κατοίκους ορισμένων γεωγραφικών περιοχών.

(4) Η διαφοροποίηση του φόρου βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια και αποσκοπεί στο να τεθεί ο πληθυσμός των επιλέξιμων περιοχών σε πιο ισότιμη οικονομική βάση σε σχέση με τον υπόλοιπο πληθυσμό της Ιταλίας, μέσω της μείωσης του δυσανάλογα υψηλού κόστους θέρμανσης, το οποίο οφείλεται στις δυσμενείς κλιματικές συνθήκες ή στην αύξηση του κόστους της αγοράς καυσίμων, σε σύγκριση με την υπόλοιπη ιταλική επικράτεια.

---

6 ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj).

7 Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2019/814 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2019, που επιτρέπει στην Ιταλία να εφαρμόζει, σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση, σύμφωνα με το άρθρο 19 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ (ΕΕ L 133 της 21.5.2019, σ. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/814/oj).

(5) Οι μειωμένοι φορολογικοί συντελεστές εφαρμόζονται σε γεωγραφικές περιοχές που πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια: α) δυσμενέστατες κλιματικές συνθήκες εντός της ιταλικής επικράτειας, δηλ. κοινότητες που βρίσκονται στη ζώνη ΣΤ, όπως αυτή ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993[8]· β) αντίξοες κλιματικές συνθήκες σε συνδυασμό με δυσκολίες προμήθειας καυσίμων, δηλ. κοινότητες που βρίσκονται στη ζώνη Ε, όπως ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993· και γ) γεωγραφική απομόνωση σε συνδυασμό με δύσκολη και δαπανηρή προμήθεια καυσίμων, δηλ. η Σαρδηνία και τα μικρά νησιά. Οι μειωμένοι φορολογικοί συντελεστές θα πρέπει να ισχύσουν μόνο μέχρι την ολοκλήρωση του δικτύου παροχής φυσικού αερίου στις οικείες κοινότητες.

(6) Το αιτούμενο μέτρο επανεξετάστηκε από την Επιτροπή και διαπιστώθηκε ότι δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ούτε παρακωλύει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και δεν θεωρείται ασυμβίβαστο με την ενωσιακή πολιτική για το περιβάλλον, την ενέργεια και τις μεταφορές. Οι μειωμένοι φορολογικοί συντελεστές, τόσο για το πετρέλαιο όσο και για το υγραέριο, εξακολουθούν να είναι υψηλότεροι από τα ελάχιστα ενωσιακά επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται στην οδηγία 2003/96/ΕΚ και θα ελαφρύνουν μόνο εν μέρει το επιπλέον κόστος θέρμανσης που επιβαρύνει τις εν λόγω γεωγραφικές περιοχές.

(7) Ως εκ τούτου, πρέπει να επιτραπεί στην Ιταλία, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, να εφαρμόσει, σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση.

(8) Κρίνεται σκόπιμο να διασφαλιστεί ότι η Ιταλία μπορεί να εφαρμόσει ομαλά από την 1η Ιανουαρίου 2025 την ειδική μείωση στην οποία αναφέρεται η παρούσα απόφαση, σε συνέχεια των προηγούμενων ρυθμίσεων, δυνάμει της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2019/814. Η αιτούμενη άδεια θα πρέπει επομένως να χορηγηθεί με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2025.

(9) Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, κάθε άδεια που χορηγείται δυνάμει της εν λόγω διάταξης πρέπει να υπόκειται σε χρονικό περιορισμό.

(10) Για να εξασφαλιστεί επαρκής βαθμός ασφάλειας για τις ενδιαφερόμενες γεωγραφικές περιοχές, η άδεια θα πρέπει να χορηγηθεί για περίοδο τεσσάρων ετών. Ωστόσο, για να μην υπονομευθούν οι μελλοντικές γενικές εξελίξεις του υφιστάμενου νομικού πλαισίου είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι, σε περίπτωση που το Συμβούλιο, ενεργώντας βάσει του άρθρου 113 ή οποιασδήποτε άλλης σχετικής διάταξης της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεσπίσει ένα γενικό σύστημα φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων με το οποίο δεν θα συνάδει αυτή η άδεια, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να λήγει την ημέρα κατά την οποία τίθεται σε εφαρμογή το εν λόγω σύστημα.

(11) Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την εφαρμογή των ενωσιακών κανόνων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις,

---

[8] Με το προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993, το έδαφος της Ιταλίας υποδιαιρείται σε έξι κλιματικές ζώνες (Α έως ΣΤ). Η κατάταξη γίνεται με βάση τη μονάδα «βαθμοί ανά ημέρα», που αντιπροσωπεύει τον αριθμό των ημερών ανά έτος, κατά τις οποίες η εξωτερική θερμοκρασία διαφέρει από τη βέλτιστη των 20 °C και, ως εκ τούτου, η θέρμανση είναι απαραίτητη.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

*Άρθρο 1*

1. Χορηγείται στην Ιταλία η άδεια να εφαρμόσει μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση στις ακόλουθες μειονεκτικές γεωγραφικές περιοχές:

α) κοινότητες που βρίσκονται στην κλιματική ζώνη ΣΤ, όπως ορίζεται με το προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993·

β) κοινότητες που βρίσκονται στην κλιματική ζώνη Ε, όπως ορίζεται με το προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993·

γ) κοινότητες που βρίσκονται στο νησί της Σαρδηνίας και στα μικρά νησιά, ήτοι σε όλα τα ιταλικά νησιά πλην της Σικελίας.

2. Για να αποφευχθεί η τυχόν υπέρμετρη αντιστάθμιση, η μείωση δεν υπερβαίνει το επιπλέον κόστος θέρμανσης στις ενδιαφερόμενες περιοχές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση των περιοχών που καλύπτονται από την παράγραφο 1 στοιχείο γ), η φορολογική μείωση δεν μειώνει την τιμή κάτω από την τιμή του ίδιου καυσίμου στην ηπειρωτική Ιταλία.

3. Οι μειωμένοι φορολογικοί συντελεστές πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας 2003/96/ΕΚ και, ειδικότερα, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται στο άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας.

*Άρθρο 2*

Η επιλεξιμότητα των γεωγραφικών περιοχών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) υπόκειται στη μη διαθεσιμότητα δικτύου παροχής φυσικού αερίου στις ενδιαφερόμενες κοινότητες.

*Άρθρο 3*

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2025 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2028.

Ωστόσο, σε περίπτωση που το Συμβούλιο, ενεργώντας βάσει του άρθρου 113 ή οποιασδήποτε άλλης σχετικής διάταξης της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεσπίσει τροποποιημένο γενικό σύστημα φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων με το οποίο δεν συνάδει η άδεια που χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 1 της παρούσας απόφασης, η ισχύς της παρούσας απόφασης λήγει την ημέρα κατά την οποία τίθεται σε εφαρμογή το εν λόγω σύστημα.

*Άρθρο 4*

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο*
*Ο/Η Πρόεδρος*